

**[Pia Christmas-Møller]**

partier i Folketinget om eventuel strafudmåling osv., og vi vil da heller ikke prøve at blokere for, at man får nogle yderligere undersøgelser og de her papirdynger, som Socialdemokratiet så gerne vil have. Det er ikke det, det drejer sig om; vi vil bare gerne have, at vi bevæger os i den rigtige retning.

Så jeg må på det kraftigste understrege over for Kristeligt Folkeparti, men også over for Folketinget i øvrigt, at vi går efter et resultat. Jeg blev bare temmelig forstemt, da jeg havde hørt de første ordførere for regeringspartierne, fordi deres taler meget gik på form, teknik, taktik, på, hvorfor vi ikke selv tidligere havde fremsat forslaget, hvem der var ordfører for Venstre, osv., og ikke ret meget på substansen. Det synes jeg var lidt ærgerligt, når de eneste egentlige argumenter imod forslaget var, at vi ikke har haft en sådan lovgivning før. Nej, netop, og derfor fremsætter vi forslaget!

Fru Elisabeth Arnold synes, at vi fører en meget uforsonlig tone fra forslagsstillernes side, og at vi nærmest pådutter regeringspartierne at være medskyldige i overgreb på børnene. Det har jeg ikke sagt, det har jeg ikke ment, og det spøgelse skal fru Elisabeth Arnold hurtigst muligt få gemt af vejen, for det er simpelt hen ikke rimeligt, at vi har sådan nogle farende rundt i debatten. Men hvis fru Elisabeth Arnold senere selv læser udskrift af debatten, tror jeg, at hun vil blive opmærksom på, at hun selv var blandt de første, der anvendte de ret så klare og skarpe ord. Lad det være!

Må jeg sige til incestsagen, at fru Elisabeth Arnold lige så godt som jeg ved, hvordan sådan nogle forhandlinger foregår. Regeringspartierne kommer med nogle forslag, og oppositionen kommer med nogle forslag. Vi skulle sidste år for første gang fordele satspuljen, og det er korrekt, at det var den daværende opposition – jeg mener i øvrigt, at det var SF, men lad det ligge – der først fremsatte forslaget om støtte til et incestcenter. Jeg vil gerne sige, at vi i hvert fald fra konservativ side, og jeg mener også fra regeringens som helhed, tog meget positivt imod forslaget. Det indgik i den samlede forhandling. Vi havde også nogle ting, vi gerne ville have med, og det kom altså også med i slutresultatet. Så lad os nu være en lille smule rimelige over for, hvordan sådan nogle forhandlinger foregår, og også over for det efterfølgende resultat.

(Kort bemærkning).

**Ebba Strange (SF):**

En klar undskyldning til hr. Helge Adam Møller. Jeg er helt klar over, at forslaget kun handler om billeder. Når jeg nævnte bøger, var det, fordi der i min reol står adskillige bøger, hvis hovedindhold er billeder; derfor betragter jeg også dem som billedmateriale.

**Tom Behnke (FP):**

Når man sidder og venter på, at man skal op og holde sin ordførelse, og følger debatten med alle disse korte bemærkninger, kan man nemt få det indtryk, at det her mere er en indbyrdes kamp i Folketinget, end det er en fælles kamp imod de misbrug af og overgreb på børn, der finder sted. Det synes jeg er lidt synd, for jeg kunne også høre på det, der blev sagt, at vi alle sammen er enige om, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at undgå disse ubehagelige overgreb og misbrug. Der er ingen tvivl om, at overgreb på børn er noget af det mest afskyelige, man overhovedet kan finde på.

Der er heller ingen tvivl om, at Fremskridtspartiet tager al mulig afstand fra, at der overhovedet er nogen, der kan finde på at misbruge og udnytte børn. Det er helt utroligt, at man kan finde på at gøre det. Jeg vil sige det derhen, at med den forretningsorden, vi har i Folketinget, er det egentlig svært at give udtryk for, hvad man ærligt mener om det; det åbner forretningsordenen ikke mulighed for.

Jeg synes også, der er et andet område, som er lige så afskyeligt, nemlig hele incestområdet. Det har været svagt berørt, men det er nok et område, hvor der er langt flere ofre, og et område, som Folketinget burde tage sig lidt mere alvorligt af. Jeg tror, det er et forsømt område, som vi skal have kigget på, og jeg håber, at vi på en eller anden måde kan få taget den debat op.

Mange har i hvert fald set de forfærdelige billeder, som man på et tidspunkt kom til at vise i Danmarks Radios tv, og jeg ved, at selv hærdede politifolk udtalte, at synet af den slags overgik alt andet, hvad de havde set i deres karrierer som politimænd. Der er ikke noget, der er så ubehageligt og så afskyeligt, og jeg ser gerne, at man forhøjer straffen for at producere og distribuere den slags materiale. Jeg har ladet mig fortælle, at strafframmen er et halvt års fængsel, og det er ikke meget i den